

Oponentský posudek diplomové práce Elišky Merunkové na téma

„Prvky interkulturní výchovy ve školní TV“

Cílem práce je vytvoření pohybového programu pro multikulturní výchovu v TV, jeho ověření ve školních podmínkách a zjištění, jak žáky obohacuje v oblasti jejich sociálních a personálních kompetencí.

Práce obsahuje 95 stran přehledně členěného textu (včetně 7 příloh), 20 grafů a jedno DVD.

Zvolená metodika odpovídá záměrům diplomové práce.

V teoretické části se autorka opírá o Ústavu České republiky a Listinu základních práv a svobod, charakterizuje multikulturní výchovu, uvádí její cíle, zdůrazňuje, že vzdělávací proces, který má ambici prosazovat hodnoty tolerance, respektu a solidarity, se mine účinkem, pokud bude prosazován autoritativními metodami a nebude dodržována strategie zdvořilosti, efektivní komunikace, smysluplné diskuse, konstruktivní spolupráce a kritického myšlení. Autorka uvádí i problémy při realizaci multikulturní výchovy.

Při studiu českých školských zákonů autorka zjistila, že interkulturní vzdělávání (multikulturní výchova) je zakomponována do nových kurikulárních dokumentů – rámcových vzdělávacích programů. V další podkapitole se autorka zmiňuje o přínosu průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka. V přípravném vzdělávání učitelů jsou již začleněny programy multikulturní výchovy, ale zatím pouze jako volitelné kurzy, nikoli jako povinný předmět.

V kapitole „Interkulturní výchova prostřednictvím sportu a tělesné výchovy“ se autorka zabývá některými světovými projekty zaměřenými na integraci cizinců pomocí sportu , projekty v ČR zaměřenými na interkulturní vzdělávání a projekty, které se cíleně zabývají interkulturním vzděláváním ve sportu. V kapitole „Realizace interkulturní výchovy v TV“ nabízí diplomantka různé možnosti využití interkulturní výchovy v hodinách TV.

V kapitole „Poznávání kontinentů prostřednictvím TV“ uvádí diplomantka přehledně charakteristiku jednotlivých světadílů a jejich pohybové kultury, náměty na využití této pohybové kultury v TV.

V následující metodologické části si autorka klade 2 úkoly:

- 1) Vytvořit pohybový program pro multikulturní výchovu v TV, ověřit ho ve školních podmínkách a zjistit, jak žáky obohacuje v oblasti jejich sociálních a personálních kompetencí.
- 2) Analyzovat změny postojů a vztahů žáků nejen k samotné TV, ale i k jejich vlastnímu tělu, ke spolužákům, k vnímání jiných kultur po zavedení speciálního programu do TV, vyvodit didaktická doporučení pro praxi.

Prostředkem pro získávání dat byl vstupní dotazník pro studenty, výstupní dotazník pro studenty a dotazník pro učitele TV. Výzkumu se zúčastnilo 125 studentů ze 7 gymnázií. Výsledky jsou velice zajímavé – muži jsou v některých ohledech méně tolerantní než ženy, ženy přijímaly hodiny s multikulturní tematikou lépe než muži. Dotázaní pedagogové doporučili zařazení hodin s multikulturními prvky 1x do měsíce a to v podobě úpolů, frisbee,

aikida, softballu, country tanců nebo lacrosu. Většina dotázaných pedagogů pozorovala pozitivní vliv těchto hodin na atmosféru ve třídě.

Souhlasím se závěrem diplomové práce o potřebě multikulturní výchovy v dnešním světě. Školy by tuto skutečnost měly respektovat a podporovat.

Velice přínosnou částí jsou v přílohách popisy netradičních pohybových aktivit a pravidla her. Možná by názvy her měly mít fonetický přepis. Ve školní praxi se používají jako různé druhy přihrávaných, s exotickým názvem a patřičným vysvětlením by žáky určitě zaujaly víc. Domnívám se, že sestava „ 5 Tibetanů „ měla mít správné tělocvičné názvosloví.

Celkově považuji předloženou diplomovou práci za důkladně zpracovanou a přínosnou.

Doporučuji ji k obhajobě.

19.4. 2007

Mgr. Anna Piskáčková